

PROPOZYCJA KSZTAŁCENIA USTAWICZNEGO SUPERWIZORÓW

Idea kształcenia ustawicznego superwizorów jest inicjatywą oddolną, wyrastającą z doświadczenia zdobytego podczas superwizowania terapeutów pracujących z pacjentami głębiej zaburzonymi (osobowość borderline). W czasie terapii pacjentów z zaburzoną osobowością, a także w superwizowaniu procesu często **u terapeutów, ale także u superwizorów** uruchamia się **przeciwnieście**.

Należy podkreślić, że już od kilku lat sygnalizowana jest przez superwizorów potrzeba integracji środowiska, stworzenia platformy do wymiany doświadczeń w superwizowaniu, dyskusji na temat etyki zawodowej.

Inicjatywa kształcenia ustawicznego superwizorów w pierwszej kolejności ma za zadanie stworzenie przestrzeni w której **z perspektywy superwizora** będzie można zająć się relacją z psychoterapeutą i towarzyszącymi mu emocjami w czasie superwizowania procesu psychoterapii.

Cykliczność spotkań, stały skład grupy superwizorów pozwoli na stworzenie przestrzeni umożliwiającej:

- swobodne przedstawianie problemów superwizowania trudnych procesów psychoterapii,
- dzielenie się własnymi emocjami z innymi superwizorami pojawiającymi się w procesie superwizji,
- dyskutowanie o problemach etycznych, np. jak poradzić sobie z nadużyciem w superwizji lub terapii,
- podjęcie próby budowania „meta-języka” przy pomocy którego będzie można opisywać proces psychoterapii niezależnie od opcji terapeutycznej.

Realizacja programu polegałaby na stworzeniu **stałych grup** składających się **wyłącznie z superwizorów**, spotykających się raz na 10 lub 12 tygodni.

Osoby które podjęłyby się organizacji grupy (miejsce, czas spotkań) przyjmowałyby zgłoszenia superwizorów deklarujących uczestniczenie w grupie, po ustaleniu stałego składu grupy wyznaczyły terminy i miejsce spotkań. Grupa w stałym składzie podejmowałaby decyzję czy potrzebny jest prowadzący grupę czy nie. Dopuszczalne jest funkcjonowanie grupy bez prowadzącego/super superwizora.

Zakłada się że spotkania będą bezpłatne. Zadania realizowane przez grupę zależałyby od aktualnych potrzeb i zgłaszanych trudności członków grupy. Grupy mogą składać się z superwizorów pracujących w jednym podejściu terapeutycznym (grupy jednorodne) albo składające się z superwizorów pracujących w różnych podejściach terapeutycznych.

Grupy mogłyby mieć charakter regionalny (łatwy dojazd) lub poza-regionalny np. ze względu na prowadzącego

Zakładamy, że zebrane w grupach doświadczenia będą przedstawiane na **corocznych spotkaniach superwizorów** w formie:

- paneli dyskusyjnych podsumowujących doświadczenia uzyskane podczas spotkań stałych grup superwizorów,
- warsztatów,
- dyskusji nad zmianami założeń programowych oraz formy corocznych spotkań superwizorów.

Wyniki przeprowadzonej ankiety (wrzesień, październik 2011r) pokazują znaczne zainteresowanie problemem kształcenia ustawicznego u czynnych superwizorów, tym samym dają mandat do przedstawienia tego pomysłu na Zarządzie SNP PTP

Janina Czapnik
Elżbieta Czapiewska-Zejden

Opieka merytoryczna :
Przewodniczący Komisji ds. Superwizji przy SNP PTP
Prof. Czesław Czabała